ת"צ 80353-01-25 כהן נ' המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ

תיק חיצוני:

מספר בקשה:9

לפני כבוד השופטת מירב כפיר

מבקשת **אושר כהן**
ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

נגד

משיבה **המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד עינת וינר

פסק דין

לפניי בקשה מוסכמת להסתלקותה של המבקשת הגב' אושר כהן (להלן: "המבקשת") מהבקשה לאישור תובענה ייצוגית כנגד המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ (להלן: "המשיבה") וזאת בהתאם להוראות סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו- 2006 (להלן: "החוק").

<u>תמצית בקשת האישור ועמדת המשיבה</u>

1. המבקשת היא אזרחית ותושבת ישראל וכן אחותו של בא כוחה. המשיבה היא רשת בתי כלבו מהגדולות בישראל המפעילה חנויות פיזיות (סניפים) רבות וכן חנות אינטרנט מקוונת.

2. תמצית עניינה של בקשת האישור שלפניי התבססה על טענת המבקשת כי המשיבה אינה מאשרת ללקוחותיה לממש באתר האינטרנט המופעל על ידה שוברי זיכוי וכרטיסי מתנה (הנמכרים בסניפי המשיבה) (להלן: "**השוברים**") כמשמעותם בסעיף 14ז(א) ו- (ד) לחוק הגנת הצרכן, תשמ"א- 1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"). כפועל יוצא מכך, טענה המבקשת כי המשיבה לא מאפשרת לממש שוברים לצורך רכישה במסגרת מכירות מיוחדות (מבצעים) המוצעים באתר האינטרנט ובכך מפרה המשיבה גם את הוראות סעיף 14ז(א)(5) לחוק הגנת הצרכן.

עוד טוענת המבקשת בבקשת האישור כי לא ניתן להטיל מגבלות על מימושם של השוברים ומניעת שימוש בשובר ברכישה באתר האינטרנט, מהווה הגבלה כאמור. לפיכך טוענת בין היתר כי עומדות לה נגד המשיבה עילות תביעה מכוח סעיף 14ז(א) לחוק הגנת הצרכן, בגין תנאי מקפח בחוזה אחיד, בגין הפרת חובה חקוקה והתעשרות שלא במשפט.

מסמך זה חתום דיגיטלי
חתימה מאובטחת ומוכרת

3. ביום 12/1/25 הגישה הרשות להגנת הצרכן עמדה בתיק ת"צ 60057-11-23 **כהן נ' הודיס** (להלן: "**עניין הודיס**"), שבו מתבררות בין היתר טענות דומות לטענות המבקשת בבקשת האישור דנן, וכאשר גם שם מדובר באותה מבקשת ובא כוחה, וממנה עולה כי לעמדת הרשות לפי הוראות חוק הגנת הצרכן חלה חובה על עוסק לאפשר מימוש של שוברי זיכוי או שוברי מתנה שנמסרו לצרכן בחנויות הפיזיות, גם באתר האינטרנט של העוסק (עמדת הרשות צורפה כנספח 12 לבקשת האישור).

4. לטענת המבקשת היא ולקוחות המשיבה זכאים לסעדים כספיים:

א. תשלום עודף עבור המוצר בסך של 10 ₪.

ב. אובדן זמן ושכר טרחה בסך של 10 ₪.

ג. החזר מלוא סכום השובר.

ד. פיצוי בגין נזק לא ממוני.

5. לאחר הגשת בקשת האישור ובטרם הוגשה תשובת המשיבה לבקשת האישור, ניהלו הצדדים הידברות לצורך הגעה למתווה מוסכם.

6. עמדת המשיבה כפי שהובאה בבקשת ההסתלקות היא כי אם הבקשה לאישור הייתה מתבררת היה מקום לדחותה. בין היתר מהטעמים הבאים: טענת המבקשת לא מצאה ביטוייה בדין ובפסיקה. ויתרה מכך, מלשון חוק הגנת הצרכן ומהפרוטוקולים של הדיונים בוועדות הכנסת, עולה כי לא הייתה כל כוונה לדרוש מעוסק ליתן אפשרות לממש שוברי זיכוי ושוברי מתנה גם באתר האינטרנט. כוונת המחוקק הייתה להסדיר את נושא מימוש הזיכויים ושוברי המתנה בחנויות הפיזיות בלבד.

7. כמו כן סבורה המשיבה כי ההחלטה האם לתת לצרכן שובר זיכוי היא פררוגטיבה של העוסק. כאשר בוחר העוסק לאפשר לצרכן ביטול כנגד זיכוי, חלות עליו דרישות סעיף 14ז לחוק הגנת הצרכן. במידה והעוסקים יחויבו מכוח עמדת הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן לאפשר מימוש זיכוי גם באתר האינטרנט, הדבר עלול להוות תמריץ שלילי לאי מתן שובר זיכוי לצרכן.

8. נוסף לכך, מציינת המשיבה כי קיימת מגבלה טכנית, לרבות מבחינת הגנת הפרטיות, להתאים את מערכות המחשוב באופן שיאפשר מימוש שוברי זיכוי ושוברי מתנה באתר האינטרנט, מאחר וקופת אתר אינטרנט, ברוב המקרים אינה מתאימה ואינה מושתת על אותה מערכת של הקופות הפועלות בחנויות הפיזיות. התאמה של מערכת המחשוב הטכנולוגית של העוסקים למימוש שובר זיכוי ושוברי מתנה, כרוכה בעלויות כספיות משמעותיות העולות לכדי מאות אלפי שקלים ואף למעלה מכך, ואין זה סביר לטענת המשיבה, לפרש את החוק באופן שמטיל על כל עוסק השקעה כספית בעלות לא מבוטלת.

9. המשיבה סבורה כי ממילא לא נגרם למי מהצרכנים נזק ממוני, שכן בפני הצרכנים עמדה כל העת האפשרות לממש את השוברים בכל אחד מסניפי המשיבה הפרוסים ברחבי הארץ. כמו כן

למשיבה טענות גם ביחס להעדר עילת תביעה אישית וכן התאמתה של התביעה האישית לידון בדרך של תובענה ייצוגית.

<u>השתלשלות ההליך ומתווה בקשת ההסתלקות</u>

10. לאחר הגשת בקשת האישור ובטרם הוגשה תשובה לבקשת האישור ע"י המשיבה, ניהלו הצדדים משא ומתן, זאת בשים לב לשיקולי יעילות ושיקולים כללים ועל מנת להימנע מהוצאות הכרוכות בניהול ההליך, ולאחר שהוצגו למבקשת מספר פעולות אשר יש בהן כדי לפצות את הציבור ולמצות את מטרותיה של הגשת הבקשה, הצדדים גיבשו ביניהם הסדר הסתלקות כמפורט בבקשה זו.

11. במסגרת בקשת ההסתלקות הצדדים ציינו כי הבקשה מוגשת מבלי שמי מהצדדים מודה בטענות רעהו ותוך מטרה משותפת של רצון לסיים את המחלוקת באמצעות מתווה הסתלקות, ולפנים משורת הדין.

12. בהתאם לכך, הגיעו הצדדים למתווה מוסכם אשר מייתר את המשך ניהול ההליך, בהתאם לפירוט כדלקמן:

א. **<u>ביצוע התאמות טכנולוגיות שיאפשרו מימוש השוברים באתרי האינטרנט</u>**- המשיבה מתחייבת לאפשר ללקוחותיה שרכשו או מחזיקים בשוברים שטרם מומשו, ואשר עדיין בתוקף, וללקוחותיה שירכשו או יחזיקו שוברים לאחר ביצוע התאמה כאמור, לממש אותם גם באמצעות רכישה באתר האינטרנט (להלן: "**ההתאמה**"), באמצעות התאמה במערכותיה או בכל דרך אחרת. ההתאמה תבוצע עד ולא יאוחר מהמועדים הבאים:
<u>שוברי מתנה</u>- עד שלושה חודשים מיום מתן פסק הדין המאשר הסדר זה ע"י בית המשפט (להלן: "**מועדי ההתאמה של שוברי המתנה**" ו- "**שוברי מתנה**", בהתאמה).;
<u>שוברי זיכוי</u>- עד 12 חודשים מיום מתן פסק הדין המאשר הסדר זה ע"י בית המשפט.
מובהר כי מועדים אלה נקבעו לאור העובדה שלטענת המשיבה לצורך ביצוע ההתאמה עליה לפעול לפיתוח טכנולוגיות שלמיטב בדיקתה וידיעתה ובכל הקשור לשוברי הזיכוי- אינן בנמצא. ודוק, לשם פיתוח טכנולוגיות אלה, המשיבה אף תידרש להוציא מכיסה סכומים גבוהים ביותר וכן להשקיע משאבים בלתי מבוטלים לצורך, ובכלל זה שעות עבודה רבות של עובדיה לשם אפיון הטכנולוגיה הדרושה, בדיקתה, הטמעתה ועוד.

ב. **<u>תיקון הפרסומים בקשר עם האפשרות לבצע רכישות באתרי האינטרנט באמצעות השוברים ותיקון המלל על גבי שוברי הזיכוי</u>**- החל ממועד ההתאמה הרלוונטי של כל אחד מהשוברים, המשיבה תתקן ותתאים כל פרסום רלוונטי, לרבות ובמיוחד באתר האינטרנט ועל גבי סוג השובר הרלוונטי עצמו, ממנו ניתן היה להבין במישרין או בעקיפין כי ניתן לממש את השוברים רק בסניפי המשיבה, באופן שיצוין בכל פרסום כאמור, שניתן לבצע באמצעות השוברים רכישות גם באתר האינטרנט ולא רק בסניפי המשיבה.

ג. **<u>הארכת תוקפם של שוברים קיימים</u>**- המשיבה תאריך את תוקפם של השוברים אשר יהיו בתוקף במועד קבלת הסדר זה תוקף של פסק דין, לתקופה נוספת של 6 חודשים.

ד. **<u>פיצוי כספי לחברי הקבוצה</u>**- בשל העובדה שלא ניתן לאתר את חברי הקבוצה ושלא ניתן לדעת מי מבין הלקוחות, אם בכלל, ביקש לממש את השוברים באמצעות רכישה באתרי האינטרנט ולא באמצעות רכישה באחד מסניפי המשיבה; ומשום שניתן להניח שחלק נכבד מלקוחותיה של המשיבה הם לקוחות חוזרים; המשיבה תעניק פיצוי לכל מי שירכוש שובר מתנה בסניפיה ובאתר האינטרנט, באמצעות מתן הנחה (להלן: "**ההנחה**"), בסך כולל של 240,000 ₪ להלן: "**סכום הפשרה**"), באופן הבא:

1. ההנחה תינתן על שובר מתנה הנמכרים בסניפי המשיבה ובאתר האינטרנט בסכומים שבין 50 ₪ ל- 500 ₪, ותעמוד על 10% מכרטיס המתנה. הסכום המצרפי של ההנחות יהיה עד למיצוי סכום הפשרה.
2. ההנחה תחל בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק דין המאשר הסדר זה. (להלן: "**תחילת תקופת הפיצוי**").
3. ההנחה תינתן במהלך 12 חודשים ממועד תחילת תקופת הפיצוי או עד למיצוי סכום הפשרה- המוקדם מבין השניים (להלן: "**תקופת מתן הפיצוי**"). אם בסיום תקופת מתן הפיצוי סכום הפשרה לא יוענק במלואו לציבור, תוארך התקופה ב- 6 חודשים נוספים. לא נוצל סכום הפיצוי הכספי הכולל אף בפרק זמן זה, אזי בתוך 30 ימים מסיום התקופה, המשיבה תעביר את היתרה לקרן למימון תובענות ייצוגיות כאמור בסעיף 27(א) לחוק, שתנותב במידת האפשר לתחום צרכנות נבונה.
4. תוך 14 ימים ממועד השלמת הפיצוי/ העברת היתרה לקרן, תגיש המשיבה הודעה לבית המשפט בצירוף תצהיר המפרט את סכום הפיצוי שהועבר לציבור בדרך של הנחות/ העברה לקרן.

ה. באשר לפיצוי הכספי לחברי הקבוצה, המשיבה מתחייבת בנוסף כדלקמן:

1. ההטבה אינה כלולה בהתחייבויות קודמות של המשיבה, היא תולדה של הסדר הסתלקות זה, ומהווה הטבה מפצה לחברי הקבוצה;
2. הטבה זו לא תוביל להעלאת מחירים אצל המשיבה;
3. המשיבה לא תפרסם את ההטבה כ"מבצע" או כ"מכירה מיוחדת" או תשתמש בהטבה לקידום מכירות באופן אחר כלשהו, לרבות את מכירתם של שוברי המתנה.

ו. מובהר כי כל התחייבויות המשיבה דלעיל כפופות להוראות כל דין. במקרה של סתירה בין ההתחייבויות כאמור לבין הוראת דין כלשהי שתיכנס לתוקף בעתיד, תגבר הוראת הדין והמשיבה תפעל לפיה.

ז. הצדדים בחרו להגיע להסדר זה שבו המשיבה מציעה הטבה משמעותית ללקוחותיה והכל מבלי שהדבר יהווה מעשה בית דין כלפי איש מחברי הקבוצה (פרט למבקשת).

ח. הצדדים סבורים כי התחייבויות המשיבה מבטאות בנסיבות העניין סעדים ראויים ופיצוי נאות, הוגן והולם ומשכך הצדדים רואים בהסדר זה פתרון ראוי לסיום המחלוקות מושא תיק זה.

ט. זאת ועוד, אחת מהמטרות החשובות של המבקשת בהגשת בקשת האישור הייתה להסדיר את האפשרות לממש שוברים גם ברכישות באתר האינטרנט, ולאור ההסדר אליו הגיעו הצדדים המבקשת סבורה כי יש בכך למעשה כדי מילוי מטרה זו באופן מלא. בנוסף ולאור ההטבות לציבור הרי שמטרות בקשת האישור הושגו במלואן ואין בנסיבות אלה טעם בהמשך קיום ההליך.

י. בכפוף לכל האמור, המבקשת מודיעה כי היא מוותרת בזאת ויתור מלא וסופי על כל טענותיה בתביעתה האישית, ומסכימה כי בית המשפט יורה על דחיית התביעה האישית וסילוק בקשת האישור.

13. הצדדים מבקשים בגדרי בקשת ההסתלקות כי בית המשפט יאמץ את הסכמתם ביחס לגמול למבקשת והחזר הוצאות וכן שכר טרחה לבא כוחה כדלקמן:

א. המשיבה תחזיר למבקשת את המחצית הראשונה של האגרה ששולמה בסך של 6,399 ₪ ותשפה בגין אגרת מחצית שניה במקרה בו בקשת הצדדים לפטור מאגרה לא תתקבל.

ב. המשיבה תחזיר הוצאות למבקשת בסך של 700 ₪ בגין שליחויות וכריכות.

ג. המשיבה תשלם גמול למבקשת בסך כולל של 10,000 ₪.

ד. המשיבה תשלם לב"כ המבקשת שכר טרחה בסך של 50,000 ₪ בתוספת מע"מ.

ה. כל הסכומים המפורטים ישולמו בתוך 30 ימים ממועד קבלת הסכם זה תוקף של פסק דין. בכל הקשור לשכר טרחת ב"כ המבקשת, הרי שסך של 70% מסכום שכר הטרחה ישולם בתוך 30 ימים לאחר שהסדר זה יקבל תוקף של פסק דין, והיתרה תוך 30 ימים מיום הגשת ההודעה בהתאם לסע' 12.ד.4 לעיל.

ו. מוסכם כי המשיבה לא תישא בשום סכום נוסף בגין שכר טרחה או גמול למבקשת ולבא כוחה.

14. המלצת הצדדים לקביעת גמול ושכר טרחה בערכים האמורים מגלמת את הישגיהם בכך שהבקשה תרמה להגנה על האינטרס הציבורי; המשיבה תשנה דרכיה בעניין מימוש שוברים בעת רכישה באמצעות אתרי האינטרנט ובכך תיטיב עם הציבור ועם חברי הקבוצה- כל זאת תוך ביצוע השקעות טכנולוגיות והוצאת סכומים ניכרים לצורך זה; מוענקות הטבות משמעותיות לציבור שימומשו במלואן- הן בפיצוי כספי והן בהארכת תוקפם של שוברים

קיימים; בהתחשב בעבודה ובהשקעה שבוצעה בהכנת בקשת האישור ונוכח הסיכון שנטלו המבקשת ובא כוחה.

15. ודוק, הצדדים סבורים כי בכל הקשור למימושם של שוברי זיכוי ברכישה מקוונת, עסקינן בהליך (מתוך מספר הליכים שהגישה המבקשת), בנושא תקדימי ופורץ דרך וממילא בהליך ובהסדר בעלי חשיבות ציבורית ניכרת.

16. הצדדים מפנים לכך שאחת המטרות החשובות של ההליך היא בהסדרה העתידית וזו הושגה במלואה ויש לראות בה כראויה לתגמול. בעניין זה הפנו הצדדים לפסק דין שניתן בעניין דומה בהסדר פשרה שאושר בת"צ (מחוזי מרכז) 71385-12-20 **קרן ריבר אברהמי נ' סופר פארם ישראל בע"מ** (נבו 22.7.25) (להלן: "**עניין סופר פארם**") שבו התייחס בית המשפט לכך שההסדרה העתידית היא רכיב משמעותי בהסדר הפשרה, מעבר לרכיב הפיצוי.

17. נטען כי בענייננו לא רק שהמשיבה מתחייבת להאריך תוקפם של שוברים קיימים, אלא שההסדרה העתידית כוללת גם התחייבות של המשיבה, בנוסף לשוברי המתנה, לאפשר גם מימוש של שוברי זיכוי באתר האינטרנט ולא רק שוברי מתנה כפי שהיה בעניין סופר פארם.

18. הצדדים הפנו לפסיקה שבה אישרו בתי משפט גמול ושכר טרחה בהסדרי הסתלקות שכללו רק הסדרה עתידית כך שהאמור שם יפה לענייננו מכח קל וחומר הן משום ההשקעה הכספית הניכרת של המשיבה והן משום שההסדר כולל גם הטבה משמעותית לציבור.

19. נוכח כל הנסיבות העומדות בבסיס בקשת ההסתלקות, הצדדים סבורים כי אין מקום לפרסום הודעה בעניין זה לחברי הקבוצה לצורך אישור מבקשים חלופיים.

20. הצדדים עותרים במסגרת בקשת ההסתלקות לפטור אותם מתשלום חלקה השני של האגרה, זאת לאור העובדה כי ההסדר מוגש בראשית ההליך מבלי שהתקיים דיון, מבלי שהוגשה תשובה לבקשת האישור וכל זאת לאחר הידברות בין הצדדים ובכך נחסך מבית המשפט זמן שיפוטי יקר.

21. המבקשת ובא כוחה צירפו תצהירי הסתלקות כנדרש.

<u>דיון והכרעה</u>

22. הסתלקות מבקשה לאישור תובענה ייצוגית מוסדרת בסעיף 16 לחוק, לפיו לא ניתן להסתלק מבקשה ללא אישור בית המשפט. עוד נקבע בסעיף כי המבקש ובא כוחו לא יקבלו תגמול אלא באישור בית המשפט.

23. פסק הדין המתווה את השיקולים בקביעת גמול ושכר טרחה במסגרת הסדר הסתלקות הוא פסק הדין בע"א 8114/14 **מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל בע"מ** (5.8.2018) (להלן: "**עניין מרקיט**"), שם נקבע כי על בית המשפט לשקול שני שיקולים עיקריים. הראשון הוא האם עלה בידי התובע להוכיח עילת תביעה לכאורה והשיקול השני הוא האם ההליך הייצוגי השיג

תועלת לחברי הקבוצה. הודגש כי התועלת שהניב ההליך הייצוגי צריכה להיות ממשית ורלוונטית לחברי הקבוצה, כאשר אחד הפרמטרים לפיהם בית המשפט מעריך את התועלת הוא הפער בין הסעדים שהתבקשו בבקשת האישור לבין הסעד שנקבע בסופו של יום במסגרת ההסתלקות.

24. לאחר שעיינתי בבקשת הצדדים ובהתבסס על העקרונות שנקבעו בפסק דין מרקיט הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאשר את הסכמת הצדדים ואף לפסוק גמול ושכר טרחה, אולם בסכומים נמוכים מהסכומים עליהם הסכימו הצדדים ולהלן נימוקיי.

25. בענייננו עולה כי אכן הוצגה עילת תביעה טובה לכאורה וזאת בשים לב לעמדת הרשות להגנת הצרכן בעניין הודיס. כן נראה כי אחת המטרות העיקריות של ההליך הוא עניין ההסדרה העתידית של מימוש שוברים גם ברכישות באתר האינטרנט ומטרה זו הושגה במלואה.

26. משהושגה המטרה העיקרית של הסדרה לעתיד ולמרות שהפיצוי שניתן אינו משמעותי ביחס לגובה התביעה, אולם בשים לב לכך שמדובר בהסתלקות שאינה מקימה מעשה בית דין ונוכח הקושי בהוכחת הנזק, הרי שיש לקבל, לטעמי, את בקשת ההסתלקות.

27. אשר לגובה הגמול ושכר הטרחה הרי שאלה צריכים להיבחן בהלימה לשיקולים הקבועים בסעיף 23-22 לחוק, כאשר בענייננו נראה כי הסכומים המבוקשים חורגים מהסביר בנסיבות העניין.

28. יצוין כי פסיקת שכר טרחה לב"כ המייצג וגמול למבקש הוא בבחינת החריג לכלל, עת מדובר בבקשת הסתלקות (**עניין מרקיט**).

29. בשים לב לאמות המידה שנקבעו בפסיקה ביחס לסכומי הגמל ושכר הטרחה אותם ראוי לפסוק בהליך ייצוגי, בהתחשב בגובה סכום ההטבה לקבוצה וכן בשים לב להטבה של הארכת תקופת השוברים כפי שהוסכם ולהסדרה העתידית- סכומי הגמול ושכר הטרחה העולים יחד (בהתעלם מהחזר ההוצאות) כדי רבע מסכום ההטבה הכספית לקבוצה- אינם סבירים בהשוואה לשיעורי הגמל ושכר הטרחה אותם יש לפסוק ע"פ הדין וההלכה הפסוקה בהליך ייצוגי שהסתיים לאחר ניהול הליך, בפשרה או בפסק דין וניתן בו פיצוי ממשי לחברי הקבוצה (ראו רע"א 2957/17 **סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' יעל שוורצמן** (17.3.2024), בפסקה 50 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף (להלן: עניין **סופרגז**)).

לכך יש להוסיף, כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, מקום בו הסעד הרלוונטי הוא סעד כספי או סעד הניתן לכימות כספי, אשר בהתאם לו יש לפסוק, ככלל, את הגמול ושכר הטרחה לפי שיטת האחוזים, הרי שכאשר ניתן בנוסף לו סעד של הסדרה עתידית, ככלל אין מקום להתחשב בהסדרה עתידית בעת קביעת בסיס החישוב אלא בקביעת שיעור האחוזים הראוי (ראו רע"א 1394/24 **אופטיקה הלפרין בע"מ נ' כוכב זיס** (24.4.2025), בפסקאות 30-28 לפסק דינו של כב' השופט גרוסקופף).

30. זאת ועוד, את התועלת בהסדרה העתידית יש לשקול כשמדובר בתוספת על החובות הקבועות בדין ולא כאשר מדובר בחובות שממילא מוטלות בדין (ראה ע"א 7593/21 **עומר פיינטוק נ' אלוניאל בע"מ**). בענייננו ונוכח עמדת הרשות להגנת הצרכן ספק אם יש לתת משקל רב להסדרה העתידית.

31. הצדדים מפנים לפסיקת בית המשפט בעניין סופר פארם (כב' השופט גיא שני) אשר ייחסה חשיבות משמעותית להסדרה העתידית בעניין דומה, אולם אין להתעלם מכך שבית המשפט בעניין סופר פארם אשר אישר הסדר פשרה בין הצדדים שם דגש בשיקוליו על כך שקיימים מספר הליכים נוספים באותו עניין וכי הוא מייחס חשיבות לערך המוסף של קמעונאית בסדר גודל של סופר פארם אשר מקבלת על עצמה את ההסדרה, מתווה דרך ליתר העוסקים בהליכים אחרים, לילך באותה דרך ובשים לב לכך שמדובר בהליך ראשוני בתחום זה.
זאת מעבר לכך שבאותו הליך התנהלו הליכי גישור מאז שנת 2020 והתוצאה הושגה בעקבות פעולות בהיקף לא מבוטל של ב"כ המבקשים, כך שמדובר בנסיבות ייחודיות באותו עניין ולא ניתן להקיש לענייננו.
נכונות המשיבה בעניין סופר פארם ליטול על עצמה את ההסדרה, לא הייתה מובנת מאליה, והושגה בזכות ההליך שהוגש, המאמצים שנעשו על ידי המבקשים ובאי כוחם, והסיכון שנטלו על עצמם, בשונה מההליך כאן אשר נפתח רק לאחר שהתקבלה עמדת הרשות להגנת הצרכן בעניין הודיס ואשר יש להניח שהיה בה להשפיע על התוצאה.

32. לא נעלמה מעיני החלטת כב' השופט גיא שני גם בעניין הודיס אשר אישר הסדר הסתלקות דומה להסדר בהליך זה ואשר קיבל את המלצת הצדדים לשכר טרחה וגמול בסכומים זהים לאלה שמבוקשים בהליך זה, אולם גם שם הודגשה במיוחד ההשקעה הלא מבוטלת באותו הליך. ודוק בעניין הודיס אשר הוגש ע"י המבקשת כאן ובא כוחה, התקבלה העמדה של הרשות להגנת הצרכן אשר על בסיסה פועלת המשיבה גם בהליך כאן ועל כן ובשים לב להשקעה באותו הליך אושרו הסכומים.
לעומת זאת בענייננו, כמו גם בהליכים נוספים אותם נקטה המבקשת באמצעות בא כוחה, יש להניח, כאמור לעיל, כי נכונות המשיבה לפעול להסדרה היא פועל יוצא של עמדת הרשות להגנת הצרכן לא פחות מאשר של ההליך הייצוגי שנקטה המבקשת.
זאת ועוד, אין להתעלם מכך שנוכח הדמיון בשאלה המשפטית בעניין הודיס לבין השאלה המשפטית בהליך זה ובהליכים נוספים שהוגשו ע"י המבקשת, הרי שיש חפיפה מסוימת בין המשאבים שהושקעו בעניין הודיס למשאבים המושקעים בהליכים נוספים והליך זה בכללם ואזי יש בשכר הטרחה והגמול שכבר נפסקו לזכות המבקשת ובא כוחה להשפיע על גובה שכר הטרחה והגמול שייפסקו בהליך זה ובהליכים דומים נוספים.

למען הסר ספק אבהיר, כי בהעדר נתונים ברורים בנוגע למידת ההשקעה בעניין הודיס, בהליך זה ובהליכים נוספים הרי שלא מיוחס משקל רב בקביעת הגמול ושכר הטרחה והדברים מצויינים כדי לסבר את האוזן.

33. לא ניתן להתעלם גם מכך ששובר הזיכוי ושובר המתנה אשר על בסיס רכישתם נוצרה העילה האישית של המבקשת בהליך זה, נרכשו ימים ספורים לאחר שניתנה עמדת הרשות להגנת הצרכן בעניין הודיס, אשר ניתנה ביום 12/1/25. (הרכישה שבוצעה ואשר בגינה התבקש וניתן שובר זיכוי בהליך זה, נעשתה ב-16/1/25 ושובר המתנה נרכש ב-21/1/25).
לטעמי משניתנה עמדת הרשות להגנת הצרכן בעניין הודיס היה מקום לאפשר למשק תקופת הסתגלות והפנמה של עמדת הרשות על מנת שעוסקים שונים וביניהם המשיבה דנן יתקנו את דרכיהם על בסיס אותה עמדה ובוודאי שהיה מקום לפנייה מקדימה אל המשיבה בצירוף עמדת הרשות, טרם הגשת בקשת האישור לתובענה ייצוגית, דבר שלא נעשה.
אמת, הדין אינו מטיל חובה על המבקשת להקדים פנייה להגשת בקשת האישור, ואולם, בעניין מרקיט כבר נקבע במפורש כי "על פניו היעדר פנייה מוקדמת עשוי להוות שיקול רלוונטי במכלול השיקולים לפסיקת גמול ושכר טרחה – וזאת באותם מקרים שבהם ברור כי אילו נעשתה פנייה כאמור, ניתן היה לחסוך את ההליך כולו" (פסקה 30 לפסק הדין).
מכל מקום בנסיבות אלה ספק אם יש לתת משקל רב לעניין ההסדרה.

34. גם היקף ההשקעה בהליך לא היה רב בשים לב לכך שהצדדים הגיעו להסדר הסתלקות עוד קודם להגשת כתב תשובה ובהתבסס על עמדת הרשות כפי שניתנה בעניין הודיס, אליה הם מפנים בבקשתם.

35. בנוסף לכל האמור יצוין כי בעת פסיקת שכר הטרחה יש חשיבות לפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשת האישור לסעדים שנפסקו בפועל (ראו גם ע"א 7832/17 **מנדלין נ' טיב רשתות בע"מ**. פסקה 2 לפסה"ד המשלים של כב' השופט גרוסקופף (5.4.2020)). בענייננו הסעד שנתבע הועמד על סך של 2.5 מיליון ₪ אולם הסעד כספי שנפסק בסופו של יום הסתכם ב- 240 אש"ח, ואף סעד זה ניתן בדמות הנחות ולא השבה כספית לחברי הקבוצה.

36. לאור האמור הרי ששכר הטרחה והגמול צריכים להיפסק בשיעור מתון שיהלום את עוצמת עילת התביעה, התועלת שהושגה לטובת הקבוצה וההשקעה הנדרשת מצד המבקשת וב"כ וכן השלב הדיוני המוקדם שבו הסתיים ההליך.

37. כיוון שכך ובשים לב שיש לשמור על יחס שווה בין שכר הטרחה והגמול המבוקש, לזה שנפסק (רע"א 2957/17 **סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שוורצמן** (17.3.24)) מצאתי לפסוק למבקשת גמול בסך של 4,000 ₪ ולב"כ המבקשת שכר טרחה בסך של 20,000 ₪ בתוספת מע"מ. בנוסף תישא המשיבה בהוצאות האגרה ששולמו בסך 6,399 ₪ וכן בהוצאות המבקשת בסך של 700 ₪.

ת"צ 80353-01-25 כהן נ' המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ

תיק חיצוני:

38. אשר לחלקה השני של האגרה, הרי שבהתחשב בשלב הדיוני המוקדם בו הסתיים ההליך זאת לאחר שהצדדים הגיעו ביניהם להבנות, במהירות וביעילות תוך חיסכון בזמן שיפוטי יקר מצאתי ליתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה.

39. לאור האמור אני מורה כדלקמן:

אני מאשרת את ההסתלקות, מוחקת את בקשת האישור ודוחה את תביעתה האישית של המבקשת. בנסיבות העניין, כפי שפורטו לעיל, אין מקום ליתן הוראות לפרסום לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, ולתקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.

פוטרת המבקשת מתשלום חלקה השני של האגרה.

המשיבה תפעל כמתחייב מהסכמות הצדדים כמפורט לעיל.

המשיבה תישא בגמול למבקשת בסך 4,000 ₪ ושכר טרחה לב"כ המבקשת בסך 20,000 ₪ בתוספת מע"מ וכן תישא בהוצאות האגרה בסך 6,399 ₪ והוצאות המבקשת בסך 700 ₪ והכל בתוך 30 יום.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ו, 25 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

מירב כפיר, שופטת

מרכז למקור * 52093 *